

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

opfører, naar de opgiver deres Formue til Skattevæsenet, saa kan de ogsaa medregnes og bør efter min Mening medregnes, det har jeg aldrig lagt Skjul paa; i det Møde, jeg har haft med Akkordudvalgene og Bevillingsudvalget, har dette Spørgsmaal været fremme til Drøftelse, og der har jeg netop sagt — og det har man anerkendt fra alle Sider —, at Familielaan, som virkelig er reelle og som er tyngende, naturligvis kan medtages. Naar det derimod er Værdier, som de paagældende ikke regner med, naar der er Mistanke om, at det er Værdier, som kun kommer frem nu, fordi der her er en Chance for at faa Statspenge, er det selvfølgelig en anden Sag; det er jo ikke Meningen, at man skal konvertere Gæld, som der ikke er nogen Realitet i.

Det ærede Medlem var ogsaa imod, at man nu havde forhøjet den Procent, som de paagældende Laantagere skal betale i de første 2 Aar, fra 1½ til 3. Jeg har begrundet dette; det er for det første, fordi der nu under Ordningen medtages Landmænd, som ikke har saa stor Gæld som de, der har været under den hittidige Ordning; og dernæst fordi Forholdene nu ikke er saa daarlige, som da vi gennemførte Gældssaneringsloven.

Det ærede Medlem vil dernæst have, at man ogsaa skulde medtage Kreditforeningslaanene. Meningen med saadan en Konvertering er, at man konverterer tyngende Laan, og det kan man jo ikke kalde saadanne Kreditforeningslaan, hverken med Hensyn til Rente eller Afdrag; men de er ikke helt undtaget, for jeg skal ikke paastaa, at der ikke kan findes Tilfælde, hvor der er en vis Berettigelse i at medtage dem. Paa den anden Side vil jeg paa ingen Maade mene, at det skulde være almindeligt, at man ombytter Kreditforeningslaan med Statslaan.

Det ærede Medlem, som begyndte med at anbefale Forslaget meget varmt, skulde naturligvis hidse sig op til Opposition mod Regeringen, og i sin Fattigdom paa Argumenter fandt han paa, at der er stor Sandsynlighed for, at nu var der Splid og Spektakel inden for Socialdemokratiet, og det ærede Medlem fandt i Statsministerens Udtalelser paa Kongressen og i det Manifest, der blev udstedt, en saadan Modsetning. Jeg maa desværre bedøve det ærede Medlem med, at han ikke i det, der er foregaaet der, kan udlede nogen som helst Desavouering af Statsministeren, for det er Statsministeren, der har skrevet Manifestet, og der er ikke paa dette eller paa andre

Punkter — og paa dette da slet ikke — rettet nævneværdigt i det Manifest, Statsministeren har udarbejdet. Selv om jeg gerne vilde glæde det ærede Medlem, kan jeg det ikke i dette Tilfælde, for saa vilde jeg komme i den skarpeste Strid med Sandheden.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen gik imod Forslaget. Jeg lyttede som sædvanlig meget opmærksomt til det ærede Medlems Tale, men jeg maa indrømme, at jeg ikke fandt nogen nævneværdig Motivering for hans Modstand mod det foreliggende Forslag. Det ærede Medlem var inde paa en hel Række andre Spørgsmaal, som ikke har den ringeste Tilknytning til Forslaget her. Det eneste, som jeg egentlig fandt af Motivering, var, at Forslaget var Valgfæsk; men jeg synes ikke, det ærede Medlem har Ret, naar han paastaa det. Det ærede Medlem ved — om ikke fra andet, saa fra Bemærkningerne —, at Regeringen allerede i Fjor fremsatte om ikke dette Forslag, saa et lignende, som endogsaa var mere vidtgaaende. Af Hensyn til at Landbruget ikke kunde enes om det, nøjes vi med dette Forslag i Aar. Hvis man virkelig vil lave Valgfæsk, vil man naturligvis ikke Aaret for Valget fremsætte et bedre Forslag og saa lige forud for Valget et daarligere. Hvis det ærede Medlem ikke laver andet Valgfæsk end den Slags, forstaar jeg meget godt, at det ærede Medlem ikke faar nogen Tilslutning hos Vælgerne.

Det ærede Medlem vilde paastaa, at Husmændenes Vilkaar var ringere nu, end de var i 1932. Jeg har i den korte Tid faaet undersøgt, om det ogsaa kunde være rigtigt, for jeg ved jo, at Gennemsnitsforrentningsprocenten for Landbruget var ÷ 0,5 i 1931—32 og nu over 4. Jeg ved ogsaa, at i denne Gennemsnitsforrentningsprocent er de forskellige Landbrug ikke stillet ens; hvis man vil tage det som Helhed, er Fremgangen mindst for de smaa Landbrug. Det ved jeg meget vel, men det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem fremstiller Forholdene saaledes, at Husmændenes Forrentningsprocent er gaaet tilbage fra 1931—32 til nu. Tværtimod, Husmændenes Forrentningsprocent var ogsaa det første Aar under Nul, men har aldrig senere været under Nul; den har været oppe paa ca. 4 pCt. i et Par Aar, var paa Grund af den daarlige Høst og Misforholdet mellem Landbrugets Købs- og Salgsvarer nede paa 1,5 pCt. i 1936—37, men er nu oppe paa mellem 3 og 4 pCt. Derfor har det ærede Medlems Iver for at paavise, at Husmændenes Stilling er blevet vanskeligere under